

Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana

Notificació de la sentència dictada en la impugnació del conveni col·lectiu número 32/2019. [2020/7323]

Impugnació conveni col·lectiu [ICO] – 000032/2019
Teresa Pilar Blanco Pertegaz, presidenta.
María Isabel Saiz Areses.
Carmen López Carbonell.

La Sala Social del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana ha dictat la següent

Sentència número 002385/2020

Vistes les actuacions número 32/2019 sobre la demanda d'impugnació de conveni col·lectiu, promogut a instàncies de l'Associació d'Empresaris i Empresàries Multiserveis de la Comunitat Valenciana (AEEEM), representada pel seu president Ramón Muñiz Camacho i assistida pel graduat social Andrés González Rayo, contra l'Associació de Propietaris i Comunitats de Propietaris de les Províncies de València i Castelló defensades pel lletrat Alejandro Requena Font, el sindicat UGT-PV defensat per la lletrada Ana Mejías i representat pel procurador Julio Just Vilaplana, el sindicat CCOO-PV defensat pel graduat social Miguel Àngel Higuera Molina, i la Confederació Intersindical Valenciana defensada pel lletrat Rafael Martínez Simón; hi ha intervingut el Ministeri Fiscal.

És ponent la magistrada María Isabel Saiz Areses, qui expressa el criteri de la Sala.

Antecedents de fet

Primer. Amb data 16 de desembre de 2019 va tindre entrada aquesta demanda sobre la impugnació de conveni col·lectiu formulada per l'Associació d'Empresaris i Empresàries Multiserveis de la Comunitat Valenciana (AEEEM) contra l'entitat Associació de Propietaris i Comunitats de Propietaris de les Províncies de València i Castelló, el sindicat UGT-PV, el sindicat CCOO-PV i la Confederació Intersindical Valenciana, i amb intervenció del Ministeri Fiscal, en la qual després d'arribar els fets i fonaments de dret que va estimar d'aplicació al cas d'actuacions, va sol·licitar que després de la celebració del judici oral oportú i amb estimació de la demanda, es dicte sentència a fi que els demandats reconeguen la nul·litat del «I Conveni col·lectiu d'empleats i empleades de finques urbanes de les províncies de València i Castelló per als anys 2018 a 2021», publicat el 27 de juny de 2018 en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* número 8347 (codi: 80100135012018), o bé, subsidiàriament, reconeguen la nul·litat «del segon i del tercer paràgraf de l'article 2 del referit conveni, sobre àmbit personal i funcional»; o bé es dicte sentència per la qual es declare la nul·litat del conveni impugnat íntegrament, el d'empleats i empleades de finques urbanes de les províncies de València i Castelló per als anys 2018 a 2021 publicat el 27 de juny de 2018 en *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* número 8347 (codi: 80100135012018) o, subsidiàriament, quant a «el segon i el tercer paràgraf de l'article 2 del referit conveni, sobre àmbit personal i funcional», amb les conseqüències inherents a aquesta; i això per no complir l'Associació de Propietaris i Comunitats de Propietaris de les Províncies de València i Castelló la legitimitat exigida en els articles 87 i 88 de la Llei de l'Estatut dels Treballadors per a negociar i subscriure el conveni impugnat en representació dels empresaris, empresàries i empreses del sector de finques urbanes, i/o, en tot cas, en representació de les empreses de serveis, multiserveis o gestió integral, que presten serveis per a comunitats de propietaris i propietàries, en règim de contractació o subcontractació d'aquests serveis.

Segon. Admesa a tràmit la demanda, es va assenyalar la vista per al dia 11 de febrer de 2020 i arribada la data fixada per a l'acte de judici, les parts de comú acord van sol·licitar la suspensió de l'acte de judici i es va fixar com a data nova la del 21 d'abril de 2020 a les 10.30 hores.

Després de traslladar a la part actora la documental aportada per la demandada consistent en l'acta de modificació del conveni col·lectiu en aquest procediment impugnat, la part actora va presentar un escrit el 20

Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana

Notificación de la sentencia dictada en la impugnación del convenio colectivo número 32/2019. [2020/7323]

Impugnación convenio colectivo [ICO] – 000032/2019
Teresa Pilar Blanco Pertegaz, presidenta.
María Isabel Saiz Areses.
Carmen López Carbonell.

La Sala de lo Social del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana ha dictado la siguiente,

Sentencia núm. 002385/2020

Vistos los presentes autos núm. 32/2019 sobre Demanda de Impugnación de Convenio Colectivo, promovido a instancias de la Asociación de Empresarios y Empresarias Multiservicios de la Comunitat Valenciana (AEEEM) representada por su presidente D. Ramón Muñiz Camacho y asistida por el graduado social D. Andrés González Rayo frente a la Asociación de Propietarios y Comunidades de Propietarios de las Provincias de Valencia y Castellón defendidas por el letrado D. Alejandro Requena Fuente, el sindicato UGT PV defendido por la letrada Dª Ana Mejías y representado por el procurador D. Julio Just Vilaplana, el Sindicato CC.OO PV defendido por el graduado social D. Miguel Àngel Higuera Molina, y la Confederación Intersindical Valenciana defendida por el letrado D. Rafael Martínez Simón, habiendo intervenido el Ministerio Fiscal.

Es ponente la magistrada María Isabel Saiz Areses quien expresa el criterio de la Sala.

Antecedentes de hecho

Primero. Con fecha 16.12.2019 tuvo entrada la presente demanda sobre Impugnación de Convenio colectivo formulada por la Asociación de Empresarios y Empresarias Multiservicios de la Comunitat Valenciana (AEEEM) frente a la Entidad Asociación de Propietarios y Comunidades de Propietarios de las Provincias de Valencia y Castellón, el Sindicato UGT PV, el Sindicato CC.OO PV y la Confederación Intersindical Valenciana, y con intervención del Ministerio Fiscal en la que tras alegar los hechos y fundamentos de derecho que estimó de aplicación al caso de autos, solicitó que tras la celebración del oportuno juicio oral y con estimación de la demanda, se dicte Sentencia a fin de que los demandados reconozcan la nulidad del «I Convenio colectivo de empleados y empleadas de fincas urbanas de las provincias de Valencia y Castellón para los años 2018 a 2021», publicado el 27.06.2018 en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* núm. 8347 (Cod: 80100135012018), o bien, subsidiariamente, reconozcan la nulidad «del segundo y del tercer párrafo del artículo 2 del referido convenio, sobre ámbito personal y funcional»; o bien se dicte sentencia declarando la nulidad del convenio impugnado en su totalidad, el de empleados de fincas urbanas de las provincias de Valencia y Castellón para los años 2018 a 2021 publicado el 27.06.2018 en *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* núm. 8347 (Cod: 80100135012018) o, subsidiariamente, en cuanto a «el segundo y el tercer párrafo del artículo 2 del referido convenio, sobre ámbito personal y funcional», con las consecuencias inherentes a la misma; y ello por no reunir la Asociación de Propietarios y Comunidades de Propietarios de las Provincias de Valencia y Castellón la legitimidad exigida en los artículos 87 y 88 de la Ley del Estatuto de los Trabajadores para negociar y suscribir el convenio impugnado en representación de los empresarios y empresas del sector de fincas urbanas, y/o, en todo caso, en representación de las empresas de servicios, multiservicios o gestión integral, que prestan servicios para comunidades de propietarios, en régimen de contratación o subcontratación de tales servicios.

Segundo. Admitida a trámite la demanda, se señaló la vista para el día 11.02.2020 y llegada la fecha fijada para el acto de juicio, las partes de común acuerdo solicitaron la suspensión del acto de juicio fijándose como nueva fecha la del 21 de abril de 2020 a las 10.30 horas.

Tras dar traslado a la parte actora de la documental aportada por la demandada consistente en Acta de modificación del convenio colectivo en este procedimiento impugnat, la parte actora presentó escrito el

de febrer de 2020 en el qual sol·licita que, una vegada la Direcció General de Treball valide i publique l'acta, de 22 de desembre de 2019, de la comissió negociadora del I Conveni Col·lectiu d'Empleats i Empleades de Finques Urbanes de les Províncies de València i Castelló, per als anys 2018 a 2022, les referències realitzades en l'escrit de demanda a les empreses de serveis, multiserveis o de gestió integral que presten serveis en règim de contractació o subcontractació per a les comunitats de propietaris i propietàries, queden referides a les empreses que presten serveis en règim d'externalització per a les comunitats de propietaris i propietàries, en els termes a què es refereix l'acta esmentada de la comissió negociadora.

Tercer. En data vint-i-tres de març de dos mil vint es va dictar diligència d'ordenació en el sentit que s'indica a continuació: «A causa de la situació actual, s'acorda la suspensió del judici assenyalat per al dia 21 d'abril 2020, fins a l'alçament de l'estat d'alarma, i en aquest cas, es procedirà a donar nova data d'assenyalament amb antelació suficient per a evitar qualsevol mena d'indefensió a les parts.»

En data vint-i-sis de maig de dos mil vint es va dictar diligència d'ordenació en la qual s'acorda: «Vist l'estat de les actuacions i, de conformitat amb el que es disposa en l'RD 537/2020 en el qual, a partir del 4 de juny s'alça la suspensió de terminis i actuacions processals, s'acorda l'assenyalament d'aquest procediment per a la celebració de judici oral, i se cita novament les parts, mitjançant la notificació de la present sentència, per a celebració de nou judici el dia 23 de juny 2020, a les 12.00 hores.»

Quart. Arribada la data assenyalada per a l'acte de judici, aquest va tindre lloc amb assistència de la part actora i de totes les persones demandades. Obert el judici, la part actora es va afirmar i va ratificar en la seua demanda i en el seu escrit aclaridor posterior realitzant els aclariments pertinents a aquests. La part demandada es va oposar a la demanda al·legant la falta de legitimació activa de la demandant per a poder formular aquesta demanda d'acord amb l'article 165-1 a) de l'LRJS, perquè les empreses a les quals representa no estan incloses en l'àmbit d'afectació del conveni, no reuneix tal legitimació quan es constitueix la comissió negociadora i com que no consta que els seus associats o associades tinguen personal que presten serveis en les comunitats de propietaris i propietàries de l'àmbit geogràfic afectat pel conveni assenyalant que després de la modificació del conveni realitzada pels demandats en la negociació col·lectiva, de cap manera pot considerar-se que aquesta associació siga «interessada» en els termes que interpreta l'article 165-1 a) de l'LRJS la jurisprudència, a l'efecte de plantejar aquesta demanda. Quant al fons, s'oposen totes elles a la demanda formulada, i assenyalen que les parts es van reconèixer mútuament legitimació per a negociar aquest conveni col·lectiu en la constitució de la comissió negociadora i que es presumeix, en conseqüència, que l'ostenten, i incumbeix a la part actora acreditar que no la té i al·legar que en tot cas només es tracta d'unificar les condicions de totes les persones treballadores que presten serveis en el mateix sector. El Ministeri Fiscal es va adherir a les al·legacions dels demandats sobre la falta de legitimació activa. Es va concedir el trasllat a la part actora de l'excepció plantejada i es va oposar a aquesta, i després de la prova practicada consistent en documental aportada i sol·licitada amb caràcter anticipat i l'aportada en l'acte de judici així com prova d'interrogatori de part del president de l'associació demandant, les parts van elevar les seues conclusions a definitives i van realitzar les al·legacions oportunes sobre la prova practicada. Tot això com consta en l'enregistrament realitzat de l'acte de judici.

Cinqué. En la tramitació d'aquestes actuacions s'han observat els requisits legals, a excepció dels terminis legals a causa del cúmul d'assumptes existents a la Sala i sense perjudici de la suspensió acordada en el seu moment amb motiu dels acords a aquest efecte amb ocasió de l'estat d'alarma decretat per la pandèmia originada per la COVID-19.

Fets provats

Primer. L'associació demandant, Associació d'Empresaris i Empresàries Multiserveis de la Comunitat Valenciana (AEEEM) es va constituir mitjançant una acta fundacional de data 25 de febrer de 2019, acompanyant-se els seus estatuts com a document 2 de la demanda que es dona per reproduït, i consta la resolució dictada per l'autoritat laboral acordant el depòsit d'aquests estatuts en l'oficina pública destinada per a això. Conforme a aquests estatuts, l'òrgan de representació de l'asso-

20.02.2020 en el que sol·licita que una vegada la Dirección General de Trabajo valide y publique el acta, de 22.12.2019, de la comisión negociadora del 1º Convenio Colectivo de Empleados y Empleadas de Fincas Urbanas de las provincias de Valencia y Castellón, para los años 2018 a 2022, las referencias realizadas en el escrito de demanda a las empresas de *servicios*, multiservicios o de gestión integral que presten servicios en régimen de contratación o subcontratación para las comunidades de Propietarios, queden referidas a las empresas que presten servicios en régimen de externalización para las Comunidades de Propietarios, en los términos a que se refiere la referida acta de la comisión negociadora.

Tercero. En fecha veintitrés de marzo de dos mil veinte se dictó diligencia de ordenación en el sentido que se indica a continuación: «Debido a la situación actual, se acuerda la suspensión del juicio señalado para el día 21 de abril 2020, hasta el levantamiento del estado de alarma, en cuyo caso, se procederá a dar nueva fecha de señalamiento con antelación suficiente para evitar cualquier tipo de indefensión a las partes.»

En fecha veintiséis de mayo de dos mil veinte se dictó diligencia de ordenación en la que se acuerda: «Visto el estado de las actuaciones y, de conformidad con lo dispuesto en el RD 537/2020 en el que, a partir del 4 de junio se alza la suspensión de plazos y actuaciones procesales, se acuerda el señalamiento del presente procedimiento para la celebración de juicio oral, citándose nuevamente a las partes, mediante la notificación de la presente, para celebración de nuevo juicio el día 23 de junio 2020, a las 12.00 horas.»

Cuarto. Llegada la fecha señalada para el acto de juicio, tuvo lugar el mismo con asistencia de la parte actora y de todos los demandados. Abierto el juicio, la parte actora se afirmó y ratificó en su demanda y escrito aclaratorio posterior realizando las aclaraciones pertinentes a los mismos. La parte demandada se opuso a la demanda alegando todas ellas la falta de legitimación activa de la demandante para poder formular esta demanda de acuerdo con el artículo 165-1 a) de la LRJS, pues las empresas a las que representa no están incluidas en el ámbito de afectación del convenio, no reunir tal legitimación cuando se constituye la Comisión negociadora y al no constar que sus asociados tengan empleados que presten servicios en Comunidades de propietarios del ámbito geográfico afectado por el Convenio señalando que tras la modificación del convenio realizada por los demandados en la negociación colectiva, en modo alguno puede considerarse que dicha Asociación sea «interesada» en los términos que interpreta el artículo 165-1 a) LRJS la Jurisprudencia, a los efectos de plantear esta demanda. En cuanto al fondo se oponen todas ellas a la demanda formulada señalando que las partes se reconocieron mutuamente legitimación para negociar este Convenio colectivo en la constitución de la Comisión negociadora y que se presume en consecuencia que la ostenta, incumbiendo a la parte actora acreditar que no la tiene y alegando que en todo caso solo se trata de unificar las condiciones de todos los trabajadores que prestan servicios en el mismo sector. El Ministerio Fiscal se adhirió a las alegaciones de los demandados sobre la falta de legitimación activa. Se concedió traslado a la parte actora de la excepción planteada oponiéndose a la misma y tras la prueba practicada consistente en documental aportada y solicitada con carácter anticipado y la aportada en el acto de juicio así como prueba de interrogatorio de parte del Presidente de la Asociación demandante, las partes elevaron sus conclusiones a definitivas realizando las oportunas alegaciones sobre la prueba practicada. Todo ello como consta en la grabación realizada del acto de juicio.

Quinto. En la tramitación de los presentes autos se han observado los requisitos legales, a excepción de los plazos legales debido al cúmulo de asuntos existentes en la Sala y sin perjuicio de la suspensión acordada en su día con motivo de lo acordado al efecto con ocasión del estado de alarma decretado por la pandemia originada por el Covid 19.

Hechos probados

Primero. La Asociación demandante, Asociación de Empresarios y Empresarias Multiservicios de la Comunitat Valenciana (AEEEM) se constituyó mediante acta fundacional de fecha 25 de febrero de 2019, acompañándose sus Estatutos como documento 2 de la demanda que se da por reproducido, constanding resolución dictada por la autoridad laboral acordando el depósito de dichos Estatutos en la oficina pública destinada para ello. Conforme a dichos estatutos el órgano de represen-

ciació esmentada és la junta directiva formada, segons l'acta fundacional, pel president: Ramón Muñiz Camacho, la vicepresidenta: Amparo Alabau Escolano, el secretari: Fernando Carrillo Cordero, la tesorera: María Josefa Monfort Sánchez, el sotssecretari: José Chulia Espí, el vicetresorer: Carlos Hugo Pomar Milvaques i els vocals: Pablo Muñoz Laza, Joan Antoni Ferrer Roig i Juan José García Sanahuja. És competència de la junta directiva, entre altres, «prendre els acords necessaris per a la compareixença davant dels organismes públics, per a l'exercici de tota classe d'accions legals i per a interposar els recursos pertinents.» (art.23 c. dels Estatuts).

En data 14 de novembre de 2019 es va acordar per la Junta Directiva de l'associació esmentada presentar demanda en impugnació del conveni col·lectiu ara impugnat, i es va autoritzar el president de l'associació a fer-ho en nom d'aquesta (foli 19 del procediment).

Segon. En data 14 de novembre de 2017 es va estendre una acta de la reunió de la constitució de la comissió negociadora per a l'elaboració del Conveni col·lectiu d'empleats i empleades de finques urbanes de les províncies de València i Castelló. En aquesta acta les parts que intervenen en aquesta, així l'Associació de Propietaris i Comunitats de Propietaris de les Províncies de València i Castelló per la part empresarial i en representació de la part social, els sindicats Confederació Intersindical Valenciana, UGT i CCOO, acorden donar per constituïda la comissió negociadora esmentada per al possible estudi d'un nou conveni d'empleats de finques urbanes de les províncies de València i Castelló i reconèixer-se reciprocament els membres de tal comissió negociadora com a interlocutors en el procés de negociació col·lectiva tal com exigeix l'article 87-1 ET i plenament legitimats per a participar en aquest procés com estableixen els articles 83-3, 87-2 i 87-3 ET. (foli 51 i 52 del procediment).

En data 16 de febrer de 2018 es va estendre l'acta de la reunió mantinguda en aquesta data per a la signatura del I Conveni col·lectiu d'empleats i empleades de finques urbanes de les províncies de València i Castelló en la qual estant les parts d'acord amb el text del conveni elaborat acorden la signatura d'aquest pels components d'aquesta. (Ofici remès per la Subdirecció de Relacions Laborals de la Generalitat Valenciana, foli 53 del procediment).

Tercer. Per Resolució del 27 de juny de 2018, la Subdirecció General de Relacions Laborals va disposar el registre i publicació del text del I Conveni col·lectiu d'empleats i empleades de finques urbanes de les províncies de València i Castelló per als anys 2018 a 2021. Conveni que va ser publicat en *el Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* número 8347, de 26 de juliol de 2018 i la vigència del qual s'estén amb caràcter general des de l'1 de gener de 2018 fins al 31 de desembre de 2021 (art. 3 del Conveni).

Aquest conveni va ser subscrit, com abans hem indicat, en representació de la part empresarial per l'Associació de Propietaris i Comunitats de propietaris de les Províncies de València i Castelló i en representació de la part social, pels sindicats Confederació Intersindical Valenciana, UGT i CCOO.

Quart. L'article 2 del text convencional, sobre àmbit personal i funcional, quan va ser publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat*, establia en l'apartat discutit: «S'entén per empleats/empleades de finques urbanes a l'efecte d'aquest conveni, aquelles persones que per compte d'una altra i sota la directa dependència dels propietaris/propietàries de les finques urbanes o representants legals d'aquests, presten serveis en aquestes comunitats.

Quan la comunitat de propietaris o propietàries externalitze els serveis i l'empresa contractada o subcontractada siga una empresa de serveis, multiserveis o de gestió integral, els treballadors/treballadores que presten serveis en aquests contractes o subcontractats els serà aplicable el conveni col·lectiu d'empleats/empleades de finques urbanes de les províncies de València i Castelló. En el cas que aquests treballadors/treballadores estiguen inclosos en l'apartat d'oficis diversos d'aquest conveni, els serà aplicable el que es disposa en l'apartat indicat.

No obstant el que es disposa en el paràgraf anterior, s'estableix un període transitori per a l'aplicació d'aquest conveni a les empreses citades abans d'un any, per la qual cosa la seua entrada en vigor serà obligatòria a partir de l'1 de gener de 2019.

tación de la indicada Asociación es la Junta Directiva formada, según el acta fundacional, por el presidente: D. Ramón Muñiz Camacho, la vicepresidenta: D.ª Amparo Alabau Escolano, el secretario: D. Fernando Carrillo Cordero, la Tesorera: D.ª María Josefa Monfort Sánchez, el vicesecretario: D. José Chulia Espí, el vicetresorer: D. Carlos Hugo Pomar Milvaques y los vocales: D. Pablo Muñoz Laza, D. Joan Antoni Ferrer Roig y D. Juan José García Sanahuja. Es competencia de la Junta Directiva, entre otras, «Tomar los acuerdos necesarios para la comparecencia ante los organismos públicos, para el ejercicio de toda clase de acciones legales y para interponer los recursos pertinentes.» (art.23. c. de los Estatutos).

En fecha 14.11.2019 se acordó por la Junta Directiva de la referida Asociación presentar demanda en impugnación del Convenio colectivo ahora impugnado, autorizando al Presidente de la Asociación a hacerlo en nombre de la misma.(folio 19 del procedimiento)

Segundo. En fecha 14.02.2017 se levantó Acta de la reunión de la constitución de la Comisión Negociadora para la elaboración del Convenio Colectivo de Empleados de fincas Urbanas de las provincias de Valencia y Castellón. En dicha Acta las partes que intervienen en la misma, así la Asociación de Propietarios y Comunidades de Propietarios de las provincias de València i Castellón por la parte empresarial y en representación de la parte social, los Sindicatos Confederación Intersindical Valenciana, UGT y CC.OO, acuerda dar por constituída la referida comisión negociadora para el posible estudio de un nuevo convenio de empleados de Fincas Urbanas de las provincias de Valencia y Castellón y reconocerse reciprocamente los miembros de tal Comisión Negociadora como interlocutores en el proceso de negociación colectiva conforme exige el artículo 87-1 ET y plenamente legitimados para participar en tal proceso como establecen los artículos 83-3, 87-2 y 87-3 ET.(folio 51 y 52 del procedimiento).

En fecha 16.02.2018 se levantó acta de la reunión mantenida en esa fecha para la firma del I Convenio colectivo de Empleados de Fincas Urbanas de la provincia de Valencia y Castellón en la que estando las partes de acuerdo con el texto de Convenio elaborado acuerdan la firma del mismo por los componentes de la misma. (Oficio remitido por la Subdirección de Relaciones Laborales de la Generalitat Valenciana, folio 53 del procedimiento).

Tercero. Por Resolución del 27 de junio de 2018, la Subdirección General de Relaciones Laborales dispuso el registro y publicación del texto del «I Convenio colectivo de empleados y empleadas de fincas urbanas de las provincias de Valencia y Castellón para los años 2018 a 2021». Convenio que fue publicado en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* núm. 8347, de 26.07.2018 y cuya vigencia se extiende con carácter general desde el 1 de enero de 2018 al 31 de diciembre de 2021 (art. 3 del Convenio).

Dicho convenio fue suscrito como antes hemos indicado, en representación de la parte empresarial por la Asociación de Propietarios y Comunidades de Propietarios de las provincias de Valencia y Castellón y en representación de la parte social, por los Sindicatos Confederación Intersindical Valenciana, UGT y CC.OO.

Cuarto. El artículo 2 del texto convencional, sobre ámbito personal y funcional cuando fue publicado en el *Diario Oficial de la Generalitat*, establecía en el apartado discutido: «Se entiende por empleados/as de fincas urbanas a los efectos del presente convenio, a aquellos/as que por cuenta ajena y bajo la directa dependencia de los propietarios/as de las fincas urbanas o representantes legales de los mismos/as, presten servicios en dichas comunidades.

Cuando la comunidad de propietarios externalice servicios y la empresa contratada o subcontractada sea una empresa de servicios, multiservicios o de gestión integral, a los trabajadores/as que presten servicios en dichas contrataciones o subcontratas les será de aplicación el convenio colectivo de empleados/as de fincas urbanas de las provincias de Valencia y Castellón. En el caso de que estos trabajadores/as estén incluidos en el apartado de oficinas varios del presente convenio, les será de aplicación lo dispuesto en el citado apartado.

No obstante, lo dispuesto en el párrafo anterior, se establece un periodo transitorio para la aplicación de este convenio a las empresas antes citadas, de un año, por lo que su entrada en vigor será obligatoria a partir del 1 de enero de 2019.

Aquest article únicament fa referència i regula la contractació i subcontractació que realitzen les empreses a les quals els és aplicable aquest conveni per estar incloses en els seus àmbits funcional i territorial.

Aquest conveni serà obligatori per a les comunitats de propietaris/propietàries constituïdes en règim de propietat horitzontal o vertical. I per a tots els treballadors/treballadores que, per compte d'un altre, presten els seus serveis en aquestes comunitats...». En data 31 de juliol de 2019 es va publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* la Resolució de 14 de febrer de 2019, de la Subdirecció General de Relacions Laborals, per la qual es disposa el registre i publicació de l'acord de modificació del text d'aquest I Conveni col·lectiu d'empleats i empleades de finques urbanes de València Castelló en el qual es modifica l'entrada en vigor del conveni respecte de les empreses de serveis, multiserveis o de gestió integral, en el sentit d'ampliar el període transitori per a l'aplicació d'aquest conveni a les empreses esmentades, de manera que per a aquestes empreses seria obligatori a partir de l'1 de juliol de 2019. En data 18 de desembre de 2019 es publica una nova modificació del conveni a fi d'esmenar errors advertits per l'autoritat laboral, en els termes que consten en el document 3 de la part actora.

L'article 2 del conveni ha sigut modificat per acta de la Comissió Negociadora del conveni de data 22 de desembre de 2019, havent acordat aquesta Comissió Negociadora la modificació d'aquest precepte en reunió de data 10 de desembre de 2019, i dona una redacció diferent al paràgraf segon i suprimeix el paràgraf tercer. En concret el paràgraf segon queda redactat de la forma següent: «Quan la comunitat de propietaris decidisca externalitzar els serveis prestats pels empleats i empleades de finques urbanes, els serà aplicable el conveni col·lectiu d'empleats/empleades de finques urbanes de les províncies de València i Castelló. En el cas que aquests treballadors/treballadores estiguen inclosos en l'apartat d'oficis diversos d'aquest conveni, se'ls aplicarà el que es disposa en l'apartat esmentat». Aquesta modificació ha sigut publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* del dia 10 de març de 2020.

Cinqué. Segons la certificació de la cap del Servei de Relacions Laborals i Gestió de Programes de la Direcció General de Treball de la Conselleria d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació, amb data 5 de març de 2015, van ser depositats l'acta de constitució i els estatuts de l'organització professional denominada: «Associació de Propietaris i Comunitats de Propietaris de les Províncies de València i Castelló (doc. 1 de la documental de l'associació codemandada). Aquesta associació està integrada pels propietaris/propietàries d'immobles i comunitats de propietaris/propietàries, amb la finalitat, entre altres objectes, de contractar empleats/empleades de finques urbanes per a la realització de les tasques a desenvolupar en els immobles dels quals són propietaris/propietàries, segons s'estableix en l'art. 1.2 dels seus estatuts (doc. 1 de la documental de l'associació codemandada). L'associació esmentada compta amb quaranta-cinc persones associades, en concret les que es recullen en l'escrit remès per aquesta part en data 07 de febrer de 2020 a sol·licitud de la part actora i d'acord amb les dades obtingudes de la TGSS aquestes persones associades compten en total amb 46 treballadors/treballadores.

Sisé. D'acord amb les dades que consten en el Registre de convenis col·lectius de la Generalitat Valenciana al foli 118 del procediment, el total de les persones treballadores afectades pel conveni col·lectiu ara impugnat són 1.900, corresponent 1.450 a València i 450 a Castelló.

Seté. Amb data 31 de maig de 2019, l'Associació de Propietaris i Comunitats de Propietaris de les Províncies de València i Castelló va rebre una carta remesa per l'Associació d'Empresaris i Empresàries i Empreses Multiserveis de la Comunitat Valenciana, en la qual es posava de manifest que el segon paràgraf de l'article 2 del conveni ara impugnat no s'ajusta a la legalitat vigent. Com a conseqüència de l'escrit esmentat, l'associació codemandada va celebrar una assemblea el 17 de juny de 2019 en la qual va acordar per unanimitat traslladar a la Subdirecció General de Relacions Laborals de la Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball de la Comunitat Valenciana, sol·licitant la seua intervenció a fi d'esmenar el defecte en la conformació de la mesa negociadora del conveni ara impugnat i en la

El presente artículo únicamente hace referencia y regula la contratación y subcontratación que realicen las empresas a las que les es de aplicación el presente convenio por estar incluidas en sus ámbitos funcional y territorial.

El presente convenio será obligatorio para las comunidades de propietarios constituidas en régimen de propiedad horizontal o vertical. Y para todos los trabajadores/as que, por cuenta ajena, presten sus servicios en dichas comunidades...». En fecha 31.07.2019 se publicó en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* la resolución de 14 de febrero de 2019, de la Subdirección General de Relaciones laborales por la que se dispone el registro y publicación del acuerdo de modificación del texto de dicho I Convenio colectivo de Empleados de Fincas Urbanas de Valencia Castellón en el que se modifica la entrada en vigor del convenio respecto de las empresas de servicios, multiservicios o de gestión integral, en el sentido de ampliar el periodo transitorio para la aplicación de dicho Convenio a las citadas empresas, de manera que para dichas empresas sería obligatorio a partir del 1 de Julio de 2019. En fecha 18.12.2019 se publica una nueva modificación del Convenio a fin de subsanar errores advertidos por la Autoridad Laboral, en los términos que constan en el documento 3 de la parte actora.

El artículo 2 del convenio ha sido modificado por Acta de la Comisión negociadora del Convenio de fecha 22.12.2019, habiendo acordado dicha Comisión negociadora la modificación de dicho precepto en reunión de fecha 10.12.2019, dando una distinta redacción al párrafo segundo y suprimiendo el párrafo tercero. En concreto el párrafo segundo queda redactado de la siguiente forma: «Cuando la Comunidad de Propietarios decida externalizar servicios prestados por los empleados y empleadas de fincas urbanas, les será de aplicación el convenio colectivo de empleados/as de fincas urbanas de las provincias de Valencia y Castellón. En el caso de que estos trabajadores/as estén incluidos en el apartado de oficios varios del presente convenio, les será de aplicación lo dispuesto en el citado apartado». Dicha modificación ha sido publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* del día 10 de marzo del 2020.

Quinto. Según certificación de la jefa de Servicio de Relaciones Laborales y Gestión de Programas de la Dirección General de Trabajo de la Conselleria de Economía, Industria, Turismo y Ocupación con fecha 5 de marzo de 2015 fueron depositados el acta de constitución y los estatutos de la organización Profesional denominada: «Asociación de Propietarios y Comunidades de Propietarios de las Provincias de Valencia y Castellón (doc. 1 de la documental de la Asociación codemandada). Dicha Asociación está integrada por los propietarios de inmuebles y comunidades de propietarios, con la finalidad entre otros objetos de contratar empleados de fincas urbanas para la realización de las tareas a desarrollar en los inmuebles de los que son propietarios, según se establece en el art. 1.2 de sus Estatutos (doc. 1 de la documental de la Asociación codemandada). La indicada Asociación cuenta con cuarenta y cinco asociados, en concreto los que se recogen en el escrito remitido por dicha parte en fecha 07.02.2020 a solicitud de la parte actora y de acuerdo con los datos obtenidos de la TGSS dichos asociados cuentan en total con 46 trabajadores.

Sexto. De acuerdo con los datos obrantes en el Registro de Convenios colectivos de la Generalitat Valenciana obrante al folio 118 del procedimiento, el total de trabajadores afectados por el Convenio colectivo ahora impugnado son 1900, correspondiendo 1450 a Valencia y 450 a Castellón.

Séptimo. Con fecha 31 de mayo de 2019 la Asociación de Propietarios y Comunidades de Propietarios de las provincias de Valencia y Castellón recibió carta remitida por la Asociación de Empresarios y Empresarias y Empresas Multiservicios de la Comunidad Valenciana, en la que se ponía de manifiesto que el segundo párrafo del artículo 2 del Convenio ahora impugnado no se ajusta a la legalidad vigente. Como consecuencia del referido escrito la Asociación codemandada celebró una asamblea el 17 de junio de 2019 en la que acordó por unanimidad dar traslado a la Subdirección General de Relaciones Laborales de la Conselleria de Economía Sostenible, Sectores Productivos, Comercio y Trabajo de la Comunidad Valenciana, solicitando su intervención al objeto de subsanar el defecto en la conformación de la mesa negociado-

capacitat per a prendre acords, en allò referit a les empreses de serveis, multiserveis o gestió integral, que presten serveis en règim d'externalització per a les finques urbanes de les províncies de València i Castelló, a fi que a les empreses indicades no els siga aplicable el conveni susdit (document 5 de l'associació codemandada i 7 de la demandant).

Huité. El 10 de juny de 2019 es va dirigir un escrit per l'associació demandant a la Comissió Paritària del conveni col·lectiu impugnado, i es va posar en el seu coneixement la vulneració de la legalitat vigent denunciada, sense que s'haja rebut cap resposta sobre aquest tema. L'associació demandant va presentar un escrit en data 20 de juny de 2019 davant de la Subdirecció General de Relacions Laborals de la Conselleria d'Economia, Sectors Productius, Comerç i Treball de la Comunitat Valenciana, Departament de Convenis Col·lectius, i va posar en coneixement les incidències detectades en la subscripció del conveni col·lectiu ara impugnado sol·licitant la seua intervenció, sense que conste cap resposta d'aquesta Subdirecció General (document 6 de la part actora).

Nové. S'aporta per la part demandant com a documents 11 a 15 la documentació relativa a empreses associades a la demandant, entre altra contractes mercantils de prestació de serveis subscrits per aquestes, i es dona tota ella per reproduïda.

Desé. Amb anterioritat a la presentació d'aquesta demanda, consta que l'associació demandant va presentar una demanda davant de la sala formulant la mateixa pretensió, seguida amb el número d'actuacions 22/2019 i que va ser desestimada per la sala per sentència ferma de data 8 de novembre de 2019, en la qual s'estima l'excepció plantejada de falta de legitimació activa del president de l'associació demandant i es desestima la demanda absolent en la instància els demandats.

Onzé. L'Associació d'Empresaris i Empresàries i Empreses Multiserveis CCVV va presentar en data 15 de juliol de 2019, una demanda de conciliació i mediació davant del TAL (Tribunal d'Arbitratge Laboral de la Comunitat Valenciana), contra els codemandats que es va celebrar en data 23 de juliol de 2019 amb el resultat de sense acord (foli 20 i 21 de les actuacions).

Fonaments de dret

Primer. A fi de complir el que s'estableix en l'article 97.2 de l'LRJS, manifestem que el relat fàctic precedent resulta de la documental aportada per les parts en l'acte de judici i amb caràcter anticipat que es fa constar en els fets provats, així com de la prova d'interrogatori de part practicada.

Abans d'entrar a conèixer del fons de l'assumpte, hem de resoldre les excepcions formulades amb caràcter previ per l'associació codemandada i pels sindicats demandats, en concret la de falta de legitimació activa de l'associació demandant per a poder plantejar aquesta demanda perquè no acredita la condició d'«interessada» exigida per l'article 165-1 a) LRJS.

Sobre aquest tema el primer que ha de rebutjar-se és l'argumentació que apunten els demandats sobre la inexistència de l'associació en la data en la qual la comissió negociadora del conveni es constitueix i fins i tot quan se signa i es publica aquest, perquè la legitimació activa d'una associació que impugna un conveni col·lectiu és un requisit processal que ha de ponderar-se en funció de les circumstàncies concurrents en el moment de promoure's el procés, no en el de constituir-se la comissió negociadora del conveni que s'impugna, i així ho ha dit la sentència del Tribunal Suprem de 15 març 2004 (Recurs de Cassació núm. 60/2003 [RJ 2004, 4389]), d'acord amb la qual: «...continua sent transcendent esclarir que una cosa és la legitimació processal concreta per a impugnar judicialment un conveni col·lectiu, i una altra diferent la legitimació de dret material, per a intervenir en la negociació del conveni, demanada per l'Estatut dels Treballadors (RCL 1995, 997) en els seus arts. 87 i 88». En vista d'aquesta doctrina, no pot negar-se la legitimació activa pel fet que l'associació demandant no tinguera legitimació per a poder formar part de la Comissió negociadora del conveni col·lectiu perquè no existia en aquest moment sinó en data fins i tot posterior a la publicació del conveni impugnado. Així doncs, és diferent la legitimació per

ra del Convenio ahora impugnado y en la capacidad para tomar acuerdos, en lo referido a las empresas de servicios, multiservicios o gestión integral, que prestan servicios en régimen de externalización para las Fincas Urbanas de las provincias de Valencia y Castellón, a fin de que a las indicadas empresas no les sea de aplicación el susodicho convenio. (documento 5 de la asociación codemandada y 7 de la demandante).

Octavo. El 10.06.2019 se dirigió escrito por la asociación demandante a la Comisión Paritaria del Convenio colectivo impugnado, poniendo en su conocimiento la vulneración de la legalidad vigente denunciada, sin que se haya recibido respuesta alguna al respecto. La Asociación demandante presentó escrito en fecha 20.06.2019 ante la Subdirección General de Relaciones Laborales de la Conselleria de Economía, Sectores Productivos, Comercio y Trabajo de la Comunidad Valenciana, departamento de Convenios colectivos, poniendo en conocimiento las incidencias detectadas en la suscripción del convenio colectivo ahora impugnado y solicitando su intervención, sin que conste respuesta alguna de dicha Subdirección General. (documento 6 de la parte actora)

Noveno. Se aporta por la parte demandante como documentos 11 a 15, documentación relativa a empresas asociadas a la demandante, entre otros contratos mercantiles de prestación de servicios suscritos por las mismas, dándose toda ella por reproducida.

Décimo. Con anterioridad a la presentación de esta demanda, consta que la Asociación demandante presentó una demanda ante la Sala formulando la misma pretensión, seguida con el número de autos 22/2019 y que fue desestimada por la Sala por Sentencia firme de fecha 08.11.2019 en la que se estima la excepción planteada de falta de legitimación activa del Presidente de la Asociación demandante y se desestima la demanda absolviendo en la instancia a los demandados.

Undécimo. La Asociación de Empresarios y Empresarias y Empresas Multiservicios CCVV presentó en fecha 15.07.2019 demanda de conciliación y mediación ante el TAL (Tribunal de Arbitraje Laboral de la Comunidad Valenciana), frente a los codemandados que se celebró en fecha 23.07.2019 con el resultado de sin acuerdo (folio 20 y 21 de los autos).

Fundamentos de derecho

Primero. A fin de dar cumplimiento a lo establecido en el artículo 97.2 de la LRJS, manifestamos que el relato fáctico precedente resulta de la documental aportada por las partes en el acto de juicio y con carácter anticipado que se hace constar en los hechos probados, así como de la prueba de interrogatorio de parte practicada.

Antes de entrar a conocer del fondo del asunto debemos resolver las excepciones formuladas con carácter previo por la Asociación codemandada y por los sindicatos demandados, en concreto la de falta de legitimación activa de la Asociación demandante para poder plantear esta demanda al no acreditar la condición de «interesada» exigido por el artículo 165-1 a) LRJS.

Al respecto lo primero que debe desecharse es la argumentación que apuntan los demandados sobre la inexistencia de la Asociación en la fecha en la que la Comisión negociadora del Convenio se constituye e incluso cuando se firma y publica el mismo, pues la legitimación activa de una asociación que impugna un convenio colectivo es un requisito procesal que ha de ponderarse en función de las circunstancias concurrentes al momento de promoverse el proceso, no en el de constituirse la comisión negociadora del convenio que se impugna, y así lo ha dicho la sentencia del Tribunal Supremo de 15 marzo 2004 (Recurso de Casación núm. 60/2003 [RJ 2004, 4389]), a tenor de la cual:«... sigue siendo trascendente esclarecer que una cosa es la concreta legitimación procesal para impugnar judicialmente un convenio colectivo, y otra diferente la legitimación de derecho material, para intervenir en la negociación del convenio, pedida por el Estatuto de los Trabajadores (RCL 1995, 997) en sus arts. 87 y 88». A la vista de esta doctrina, no puede negarse la legitimación activa por el hecho de que la Asociación demandante no tuviera legitimación para poder formar parte de la Comisión negociadora del Convenio colectivo pues no existía en ese momento sino en fecha incluso posterior a la publicación del Convenio impug-

a formar part de la comissió negociadora de l'exigida per a impugnar el conveni. Quant al concepte d'associació empresarial «interessada», hem d'atenir-nos a la jurisprudència de la sala quarta, que en sentència de 20 març 2007 (Rekurs de Cassació núm. 30/2006 [RJ 2007, 3245]) assenyala: «Ha d'assenyalar-se sobre aquest tema, com déiem en la nostra Sentència de 15 de març de 2004 (rec. 60/03[RJ 2004, 4389]) -F.J. 3r-, «no totes les associacions empresarials estan legitimades activament, sinó només aquelles en les quals concórrega la qualificació d'«interessades». Sobre la nota del qual, aquesta sala en sentència de 15 de febrer de 1993 (recurs 715/91[RJ 1993, 1164]), ha indicat que «està, per descomptat, interessada en la impugnació per quedar els seus representats inclosos en el camp d'aplicació del conveni i per afectar aquest a les possibilitats de negociació estatutària de la mateixa demandant». En aquesta línia, la sentència de 15 d'octubre de 1996 (recurs 1383/95 [RJ 1996, 7764]), reconeix legitimació activa «a aquelles associacions d'empreses interessades en la impugnació per estar els seus representats inclosos en l'àmbit d'aplicació del conveni». Per la seua part, la sentència de 14 d'abril de 2000 (RJ 2000, 8191) després de fer referència a la doctrina de les resolucions al·ludides anteriorment, aclareix que «per això es va dir abans l'atenció sobre la impossibilitat de traslladar a aquest procés impugnatiu les regles que sobre legitimació, per àmbit o per representativitat, pròpies del procés sobre conflicte col·lectiu. I continua sent transcendent esclarir que una cosa és la concreta legitimació processal per a impugnar judicialment un conveni col·lectiu, i una altra diferent la legitimació de dret material, per a intervindre en la negociació del conveni, demanada per l'Estatut dels Treballadors (RCL 1995, 997) en els seus arts. 87 i 88, perquè és diferent la legitimació per a formar part de la comissió negociadora de l'exigida per a impugnar el conveni. [...], conclusió aquesta que implicaria privar a les associacions empresarials, que no formaren part de la mesa negociadora, de tota possibilitat d'impugnar el conveni encara quan tingueren la qualificació d'interessades en els termes indicats i al·legaren motius d'il·legalitat, és a dir, que solament podrien impugnar el conveni suposadament il·legal, aquelles associacions empresarials que tingueren la legitimació inicial i plena per a negociar-lo, ja que només elles estarien legitimades per a formar la mesa negociadora segons allò que s'ha fixat en els articles 87 i 88 de l'Estatut dels Treballadors». En el mateix sentit la sentència del Tribunal Suprem de 2 març 2007 (Rekurs de Cassació núm. 131/2005 [RJ 2007, 3170]) i la de 3 abril 2006 (Rekurs de Cassació núm. 81/2004 [RJ 2006, 5307]), segons la qual: «La legitimació processal a la qual es refereix l'art. 163.1.a) de la LPL (RCL 1995, 1144, 1563) per a impugnar per il·legalitat un conveni col·lectiu ve legalment atribuït, tant als representants de les persones treballadores com a les associacions empresarials «interessades», i ho són, sens dubte, aquelles associacions els membres de les quals puguen veure's afectats en alguna mesura pel conveni que tracten d'impugnar».

A la vista d'aquesta doctrina jurisprudencial i tenint en compte la redacció inicial del conveni col·lectiu ara impugnat i la modificació que quant a la seua entrada en vigor es realitza per acta de la comissió negociadora de 14 de desembre de 2018, quan l'associació demandant presenta la seua demanda, ostentava legitimació en els termes de l'article 165-1 a) LRJS per a impugnar el conveni col·lectiu discutit en aquest procediment. D'acord amb el preàmbul d'aquest conveni col·lectiu, aquest «estableix i regula les normes per les quals han de regir-se les condicions de treball en les empreses i treballadors/treballadores enquadrades en l'activitat d'empleats/empleades de finques urbanes en comunitats constituïdes en règim de propietat horitzontal i vertical», i l'article 2 que recull l'àmbit funcional del conveni assenyalava d'una banda en el primer apartat, i aquest apartat no ha sigut modificat, que els empleats i empleades de finques urbanes a l'efecte del conveni són els que per compte d'altre i sota la dependència dels propietaris de les finques urbanes o representants legals d'aquests, presten serveis en aquestes comunitats i en l'apartat segon s'indicava que si la comunitat externalitza serveis i l'empresa contractada o subcontractada és una empresa de multiserveis o de gestió integral, als treballadors/treballadores que presten serveis en aquests contractes i subcontractes els serà aplicable el conveni, indicant que si aquests treballadors/treballadores estan inclosos en l'apartat d'oficis diversos del conveni, els serà aplicable el que es preveu en aquest. Es recollia a més en l'apartat tercer que s'establiria un període transitori per a l'aplicació d'aquest conveni a les empreses

nado. Ello es así pues, es distinta la legitimación para formar parte de la Comisión Negociadora de la exigida para impugnar el convenio. En cuanto al concepto de asociación empresarial «interesada», hemos de estar a la jurisprudencia de la Sala Cuarta, que en sentencia de 20 marzo 2007 (Recurso de Casación núm. 30/2006 [RJ 2007, 3245]) señala: «Ha de señalarse al respecto, como decíamos en nuestra Sentencia de 15 de marzo de 2004 (rec. 60/03 [RJ 2004, 4389]) -F.J. 3º -, «no todas las asociaciones empresariales están legitimadas activamente, sino solo aquellas en las que concurra la cualificación de «interesadas». Sobre cuya nota, esta Sala en sentencia de 15 de febrero de 1993 (recurso 715/91 [RJ 1993, 1164]), ha indicado que «está desde luego interesada en la impugnación por quedar sus representados incluidos en el campo de aplicación del Convenio y por afectar el mismo a las posibilidades de negociación estatutaria de la propia demandante». En esta línea, la sentencia de 15 de octubre de 1996 (recurso 1383/95 [RJ 1996, 7764]), reconoce legitimación activa «a aquellas Asociaciones de empresas interesadas en la impugnación por estar sus representados incluidos en el ámbito de aplicación del Convenio». Por su parte la citada sentencia de 14 de abril de 2000 (RJ 2000, 8191) después de hacer referencia a la doctrina de las resoluciones anteriormente aludidas, aclara que «por eso se llamó antes la atención sobre la imposibilidad de trasladar a este proceso impugnativo las reglas que sobre legitimación, por ámbito o por representatividad, propias del proceso sobre conflicto colectivo. Y sigue siendo trascendente esclarecer que una cosa es la concreta legitimación procesal para impugnar judicialmente un convenio colectivo, y otra diferente la legitimación de derecho material, para intervenir en la negociación del convenio, pedida por el Estatuto de los Trabajadores (RCL 1995, 997) en sus arts. 87 y 88, pues es distinta la legitimación para formar parte de la Comisión Negociadora de la exigida para impugnar el convenio. [...], conclusión esta, que implicaría privar a las Asociaciones Empresariales, que no formarían parte de la Mesa Negociadora, de toda posibilidad de impugnar el Convenio aún cuando tuviesen la cualificación de 'interesadas' en los términos indicados y alegasen motivos de ilegalidad, es decir, que solamente podrían impugnar el Convenio supuestamente ilegal, aquellas Asociaciones Empresariales que tuvieran la legitimación inicial y plena para negociarlo, por cuanto solo ellas estarían legitimadas para formar la Mesa Negociadora a tenor de lo establecido en los artículos 87 y 88 del Estatuto de los Trabajadores». En igual sentido la sentencia del Tribunal Supremo de 2 marzo 2007 (Recurso de Casación núm. 131/2005 [RJ 2007, 3170]) y la de 3 abril 2006 (Recurso de Casación núm. 81/2004 [RJ 2006, 5307]), según la cual: «La legitimación procesal a la que se refiere el art. 163.1.a) de la LPL (RCL 1995, 1144, 1563) para impugnar por ilegalidad un convenio colectivo viene legalmente atribuida, tanto a los representantes de los trabajadores como a las asociaciones empresariales «interesadas», y lo son, sin duda, aquellas asociaciones cuyos miembros puedan verse afectados en alguna medida por el convenio que tratan de impugnar».

A la vista de dicha doctrina jurisprudencial y teniendo en cuenta la redacción inicial del Convenio colectivo ahora impugnado y la modificación que en cuanto a su entrada en vigor se realiza por acta de la comisión negociadora de 14 de diciembre de 2018, cuando la Asociación demandante presenta su demanda ostentaba legitimación en los términos del artículo 165-1 a) LRJS para impugnar el Convenio colectivo discutido en este procedimiento. De acuerdo con el preámbulo de dicho Convenio colectivo, el mismo « establece y regula las normas por las que han de regirse las condiciones de trabajo en las empresas y trabajadores/as encuadradas en la actividad de empleados/as de fincas urbanas en comunidades constituidas en régimen de propiedad horizontal y vertical», y el artículo 2 que recoge el ámbito funcional del Convenio señalaba por un lado en el primer apartado, y dicho apartado no ha sido modificado, que los empleados de fincas urbanas a los efectos del Convenio son los que por cuenta ajena y bajo la dependencia de los propietarios de las fincas urbanas o representantes legales de los mismos, presten servicios en dichas Comunidades y en el apartado segundo se indicaba que si la Comunidad externaliza servicios y la empresa contratada o subcontractada es una empresa de multiservicios o de gestión integral, a los trabajadores que prestan servicios en dichas contratas y subcontractas les será de aplicación el convenio, indicando que si dichos trabajadores están incluidos en el apartado de oficios varios del convenio les será de aplicación lo previsto en el mismo. Se recogía además en el apartado tercero que se establecía un periodo transitorio para la apli-

abans esmentades d'un any, que és el termini que va ser modificat el desembre de 2018 i que s'amplia a juliol de 2019. D'aquesta manera, a partir d'aquesta redacció original del conveni queda clar que els signants del conveni consideraven que aquest era aplicable a les empreses de multiserveis o gestió integral que són les que associa la demandant, perquè així s'indicava literalment en aquest apartat tercer. Precisament, així ho degueren entendre els signants del conveni perquè és arran de la primera demanda presentada per la part actora que va ser desestimada per la sala sense entrar a conèixer del fons de l'assumpte i amb una finalitat evident de justificar la falta de legitimació activa de l'associació demandant que també va ser al·legada per la part demandada en aquest primer procediment, quan al cap de pocs dies de dictar-se aquesta, així el 10 de desembre de 2019, es reuneix la Comissió negociadora del conveni i s'acorda modificar aquest article 2 donant una diferent redacció a l'apartat segon d'aquest i suprimint el tercer apartat del conveni original. El que fan els signants del conveni per a argumentar així la falta d'acció de la part demandant és suprimir l'esment que es realitzava en el conveni a les empreses de multiserveis o de gestió integral i simplement es fa esment al fet que quan la comunitat de propietaris decidisca externalitzar serveis prestats pels empleats i empleades de finques urbanes els serà aplicable aquest conveni col·lectiu i es manté la mateixa excepció en relació al personal de diversos oficis. Malgrat aquesta modificació que tendeix clarament a reforçar la seua posició en el judici que poguera celebrar-se perquè el primer celebrat havia quedat imprejudicat, la veritat és que les empreses dedicades a l'activitat de multiserveis o gestió integral tenen com a clients i desenvolupen la seua prestació de serveis per a comunitats de propietaris, i ofereixen així serveis de neteja, consergeria, manteniment i uns altres que són els que a més recullen els Estatuts de l'associació demandant, són els que desenvolupen les seues empreses associades. Aquestes empreses a les quals representa l'associació demandant poden prestar els seus serveis per a comunitats de propietaris i propietàries i també per a altres empreses que no tinguen aquest règim, però des del moment en què consta que desenvolupen aquests serveis per a comunitats de propietaris i propietàries, i que en el cas de fer-ho, el Conveni en l'article 2 inclou en l'àmbit d'aplicació d'aquest les persones treballadores que aquestes empreses empen en aquest servei, entenem que per les mateixes raons abans exposades, l'associació demandant sí que té el caràcter d'«interessada» a l'efecte de plantejar aquesta demanda perquè les seues empreses associades sí que poden veure's directament afectades pel mateix en el cas d'aquestes contractacions per part de les comunitats de propietaris i propietàries, perquè en aquest cas haurien d'aplicar aquest conveni al seu personal, i a més, en suprimir-se l'apartat tercer de l'article 2 i derivat d'això també de la modificació que d'aquest apartat es va publicar el febrer de 2019 sobre l'entrada de vigor del conveni per a les empreses de multiserveis, i és aplicable des de la data de la seua publicació sense cap norma transitòria. Ens trobem en aquest cas davant unes circumstàncies diferents de les que recullen les sentències indicades per la part demandada i ni tan sols estem davant una externalització per les comunitats de propietaris i propietàries d'un servei relatiu a la seua pròpia activitat perquè cap activitat desenvolupen aquestes comunitats més enllà de la de ser propietaris/propietàries de les finques urbanes. Per això i d'acord amb la jurisprudència exposada abans, considerem que la part demandant sí que està legitimada per a interposar aquesta demanda, ja que a més resulta acreditat que les persones associades de l'entitat demandant, almenys les que consten en els documents 11 a 15 de la part actora, ofereixen serveis de consergeria i uns altres a les comunitats de propietaris i propietàries, i han subscrit contractes de prestació de serveis amb comunitats de propietaris i propietàries, i per això es veuen directament afectats pel conveni col·lectiu ara impugnat perquè, donada la previsió d'aquest, han d'aplicar el conveni impugnat a les persones treballadores que empen en les comunitats de propietaris i propietàries amb les quals hagen contractat. Per això, desestimem l'excepció de falta de legitimació activa oposada per la part demandada.

Segon. Entrant a conèixer del fons de l'assumpte, assenyalar que la impugnació del Conveni col·lectiu d'empleats i empleades de finques urbanes per a les províncies de València i Castelló formulada en la demanda se centra a considerar que no s'han complit en subscriure aquest per part de la representació de la part empresarial les regles de legitimitat recollides en l'article 87 i 88 ET perquè aquest pugua tindre naturalesa estatutària, perquè afirma que la part empresarial que

cación de ese convenio a las empresas antes citadas, de un año, que es el plazo que fue modificado en diciembre de 2018 ampliándolo a Julio de 2019. De este modo, a partir de esa redacción original del Convenio queda claro que los firmantes del Convenio consideraban que el mismo era de aplicación a las empresas de multiservicios o gestión integral que son las que asocia la demandante, pues así se indicaba literalmente en dicho apartado tercero. Precisamente, así lo debieron entender los firmantes del Convenio pues es a raíz a de la primera demanda presentada por la parte actora que fue desestimada por la Sala sin entrar a conocer del fondo del asunto y con una finalidad evidente de justificar la falta de legitimación activa de la Asociación demandante que también fue alegada por la parte demandada en ese primer procedimiento, cuando a los pocos días de dictarse la misma, así el 10 de diciembre de 2019, se reúne la Comisión negociadora del Convenio y se acuerda modificar dicho artículo 2 dando una distinta redacción al apartado segundo del mismo y suprimiendo el tercer apartado del Convenio original. Lo que hacen los firmantes del Convenio para argumentar así la falta de acción de la parte demandante, es suprimir la mención que se realizaba en el Convenio a las empresas de multiservicios o de gestión integral y simplemente se hace mención a que cuando la Comunidad de propietarios decida externalizar servicios prestados por los empleados y empleadas de fincas urbanas les será de aplicación ese convenio colectivo y se mantiene la misma salvedad en relación al personal de oficios varios. Pese a esa modificación tendente claramente a reforzar su posición en el juicio que pudiera celebrarse pues el primero celebrado había quedado imprejudicado, lo cierto es que las empresas dedicadas a la actividad de multiservicios o gestión integral tienen como clientes y desarrollan su prestación de servicios para Comunidades de propietarios, ofreciendo así servicios de limpieza, conserjería, mantenimiento y otros que son los que además recogen los Estatutos de la Asociación demandante, son los que desarrollan sus empresas asociadas. Estas empresas a las que representa la Asociación demandante, pueden prestar sus servicios para Comunidades de propietarios y también para otras empresas que no tengan tal régimen, pero desde el momento en que consta que desarrollan tales servicios para Comunidades de propietarios y que en el caso de hacerlo el Convenio en el artículo 2 incluye en el ámbito de aplicación del mismo a los trabajadores que tales empresas empleen en tal servicio, entendemos que por las mismas razones antes expuestas, la Asociación demandante sí tiene el carácter de «interesada» al efecto de plantear la presente demanda pues sus empresas asociadas sí pueden verse directamente afectadas por el mismo en el caso de tales contrataciones por parte de las Comunidades de propietarios, pues en ese caso tendrían que aplicar a sus empleados este convenio y además al suprimirse el apartado tercero del artículo 2 y derivado de ello también de la modificación que de dicho apartado se publicó en febrero de 2019 sobre la entrada de vigor del Convenio para las empresas de multiservicios, siendo de aplicación desde la fecha de su publicación sin norma transitoria alguna. Nos encontramos en este caso ante unas circunstancias distintas a las que recogen las Sentencias citadas por la parte demandada y ni tan siquiera estamos ante una externalización por las Comunidades de propietarios de un servicio relativo a su propia actividad pues ninguna actividad desarrollan tales Comunidades más allá de la de ser propietarios de las Fincas Urbanas. Por ello y de acuerdo con la Jurisprudencia antes expuesta consideramos que sí está legitimada la parte demandante para interponer la presente demanda, ya que además resulta acreditado que los asociados de la Entidad demandante, al menos los que constan en los documentos 11 a 15 de la parte actora, ofrecen servicios de Conserjería y otros a las Comunidades de propietarios y han suscrito contratos de prestación de servicios con Comunidades de propietarios, viéndose por ello directamente afectados por el Convenio colectivo ahora impugnado pues dada la previsión del mismo deben aplicar el Convenio impugnado a los trabajadores que empleen en las comunidades de propietarios con las que hayan contratado. Debemos por ello desestimar la excepción de falta de legitimación activa opuesta por la parte demandada.

Segundo. Entrando a conocer del fondo del asunto, señalar que la impugnación del Convenio colectivo de empleados y empleadas de fincas urbanas para las provincias de Valencia y Castellón formulada en la demanda se centra en considerar que no se han cumplido al suscribir el mismo por parte de la representación de la parte empresarial las reglas de legitimidad recogidas en el artículo 87 y 88 ET para que el mismo pueda tener naturaleza estatutaria, pues afirma que la parte

va negociar i va subscriure el conveni no ostentaria legitimitat per a representar ni les empreses afectades pel conveni en el seu conjunt, ni les empreses o comunitats de propietaris i propietàries afectades ni les empreses de serveis, multiserveis o gestió integral que presten serveis per a comunitats de propietaris i propietàries, referència aquesta última que ha d'entendre's després de la modificació de l'article 2 d'aquest conveni i d'acord amb l'escrit presentat per la part actora en aquest sentit, a les empreses que presten serveis en règim d'externalització per a les comunitats de propietaris i propietàries. En aquest sentit, com afirma la Sentència 166 del TSJ de Madrid de 25 de febrer de 2008 «La principal diferència entre la democràcia dels clàssics i la democràcia moderna consisteix en el fet que aquella era una democràcia directa, mentre la nostra és una democràcia representativa; és a dir, un règim en el qual els assumptes públics no es decideixen directament pels subjectes afectats, sinó pels qui han sigut designats representants dels afectats. Aquesta és la principal raó per la qual revist tanta importància la designació d'aquests representants, perquè només quan compten amb el mandat de les persones en l'interés de les quals actuen, es podrà dir que les representen veritablement. Precisament per això el legislador ha posat tanta cura a precisar els requisits successius que han d'acreditar les associacions que s'irroguen la representativitat d'empreses i treballadors en la delimitació de les condicions laborals. A tal fi ha establert un triple grau d'exigència que ve delimitat en els articles 87, 88 i 89 ET (RCL 1995, 997), que configuren, respectivament, el que ha vingut a dir «legitimació inicial», «legitimació plena» i «legitimitat decisòria», totes aquestes matèria absolutament indisponible. La seua concurrència és presupost inexcusable per a la validesa d'aquesta norma autèntica (art. 83.3 ET) del nostre ordenament jurídic que és el conveni col·lectiu.» Això és el que es ventila en aquest procediment, si l'Associació patronal demandada tenia legitimitat per a subscriure el conveni ara impugnat d'acord amb el que es preveu en la Norma Estatutària i sobre aquest tema ha de rebutjar-se l'al·legació vetlada dels sindicats demandats d'un possible frau de llei assenyalant que l'associació empresarial demandant es constitueix a l'efecte de poder impugnar aquest conveni. En concret consta que efectivament l'associació demandant es constitueix després de la publicació del conveni impugnat, així el febrer de 2019, però d'això no pot derivar-se sense més un frau que és el que en part venen a al·legar les demandades perquè com indica la sentència indicada abans del TSJ de Madrid, el que la part actora s'haguera constituït per a poder intervenir com a subjecte actiu en aquest procés, la qual cosa ni tan sols consta i es tracta de meres al·legacions de la part demandada, això no suposaria sinó una adequació a les regles de legitimació processal, i no veure-ho d'una altra manera conduiria a la lesió del seu dret a la tutela judicial efectiva, donada la regulació de l'art. 165 LRJS, perquè si per la part empresarial les úniques legitimades per a impugnar un conveni per il·legalitat per la part empresarial són les associacions interessades, una empresa individualment considerada inclosa en el seu àmbit d'aplicació mai podria impugnar un conveni, encara que entenguera que les seues previsions eren il·legals, per la qual cosa necessàriament ha d'integrar-se en una associació si vol procedir a la impugnació, i és precisament una de les finalitats de la constitució de l'associació, així defensar els interessos de les persones associades.

Després de l'exposat, hem d'assenyalar per a resoldre la qüestió plantejada que l'article 87-3 ET pel que fa a la legitimitat de la representació empresarial en el cas dels convenis sectorials que és el caràcter que té l'ara impugnat: «3. En representació dels empresaris estaran legitimats per a negociar: c) En els convenis col·lectius sectorials, les associacions empresarials que en l'àmbit geogràfic i funcional del conveni compten amb el deu per cent dels empresaris, en el sentit de l'article 1.2, i sempre que aquestes donen ocupació a igual percentatge dels treballadors afectats, així com aquelles associacions empresarials que en aquest àmbit donen ocupació al quinze per cent del personal treballador afectat.

En aquells sectors en els quals no existisquen associacions empresarials que compten amb la representativitat suficient, segons el que es preveu en el paràgraf anterior, estaran legitimades per a negociar els convenis col·lectius corresponents de sector les associacions empresarials d'àmbit estatal que compten amb el deu per cent o més de les empreses o treballadors/treballadores en l'àmbit estatal, així com les associacions empresarials de comunitat autònoma que compten en aquesta amb un mínim del quinze per cent de les empreses o treballadors/treballadores».

empresarial que negoció y suscribió el convenio no ostentaría legitimidad para representar ni a las empresas afectadas por el convenio en su conjunto, ni a las empresas o comunidades de propietarios afectadas ni a las empresas de servicios, multiservicios o gestión integral que presten servicios para comunidades de propietarios, referencia esta última que debe entenderse tras la modificación del artículo 2 de dicho Convenio y de acuerdo con el escrito presentado por la parte actora en tal sentido, a las empresas que presten servicios en régimen de externalización para las Comunidades de propietarios. En este sentido, como afirma la Sentencia 166 del TSJ de Madrid de 25 de febrero de 2008 «La principal diferencia entre la democracia de los clásicos y la democracia moderna consiste en que aquella era una democracia directa, mientras la nuestra es una democracia representativa; es decir, un régimen en el que los asuntos públicos no se deciden directamente por los sujetos afectados, sino por quienes han sido designados representantes de los afectados. Esta es la principal razón por la que reviste tanta importancia la designación de esos representantes, pues solo cuando cuentan con el mandato de las personas en cuyo interés actúan se podrá decir que las representan verdaderamente. Precisamente por eso el legislador ha puesto tanto cuidado en precisar los sucesivos requisitos que deben acreditar las asociaciones que se irrogan la representatividad de empresas y trabajadores en la delimitación de las condiciones laborales. A tal fin ha establecido un triple grado de exigencia que viene delimitado en los art. 87, 88 y 89 ET (RCL 1995, 997), que configuran, respectivamente, lo que ha venido llamar «legitimación inicial», «legitimación plena» y «legitimidad decisoria», todas ellas materia absolutamente indisponible. Su concurrencia es presupuesto inexcusable para la validez de esa auténtica norma (art. 83.3 ET) de nuestro ordenamiento jurídico que es el convenio colectivo.» Eso es lo que se ventila en este procedimiento, si la Asociación patronal demandada tenía legitimidad para suscribir el Convenio ahora impugnado de acuerdo con lo previsto en la Norma Estatutaria y al respecto debe rechazarse la alegación velada de los sindicatos demandados de un posible fraude de ley señalando que la Asociación empresarial demandante se constituye al efecto de poder impugnar este convenio. En concreto consta que efectivamente la Asociación demandante se constituye tras la publicación del convenio impugnado, así en febrero de 2019, pero de ello no puede derivarse sin más un fraude que es lo que en parte vienen alegar las demandadas pues como indica la sentencia antes citada del TSJ de Madrid, el que la parte actora se hubiese constituido para poder intervenir como sujeto activo en este proceso, lo que ni siquiera consta y se trata de meras alegaciones de la parte demandada, ello no supondría sino una adecuación a las reglas de legitimación procesal, y no verlo de otro modo conduciría a la lesión de su derecho a la tutela judicial efectiva, dada la regulación del art. 165 LRJS, pues si por la parte empresarial las únicas legitimadas para impugnar un convenio por ilegalidad por la parte empresarial son las asociaciones interesadas, una empresa individualmente considerada incluida en su ámbito de aplicación nunca podría impugnar un convenio, aun cuando entendiera que sus previsions eran ilegales, por lo que necesariamente debe integrarse en una asociación si quiere proceder a la impugnación, siendo precisamente uno de los fines de la constitución de la Asociación, así defender los intereses de los asociados.

Tras lo expuesto, debemos señalar para resolver la cuestión planteada que el artículo 87-3 ET en lo que se refiere a la legitimidad de la representación empresarial en el caso de los convenios sectoriales que es el carácter que tiene el ahora impugnado: «3. En representación de los empresarios estarán legitimados para negociar: c) En los convenios colectivos sectoriales, las asociaciones empresariales que en el ámbito geográfico y funcional del convenio cuentan con el diez por ciento de los empresarios, en el sentido del artículo 1.2, y siempre que estas den ocupación a igual porcentaje de los trabajadores afectados, así como aquellas asociaciones empresariales que en dicho ámbito den ocupación al quince por ciento de los trabajadores afectados.

En aquellos sectores en los que no existan asociaciones empresariales que cuenten con la suficiente representatividad, según lo previsto en el párrafo anterior, estarán legitimadas para negociar los correspondientes convenios colectivos de sector las asociaciones empresariales de ámbito estatal que cuentan con el diez por ciento o más de las empresas o trabajadores en el ámbito estatal, así como las asociaciones empresariales de comunidad autónoma que cuentan en esta con un mínimo del quince por ciento de las empresas o trabajadores».

En relació a la constitució de la comissió negociadora, indica l'article 88-2 ET que «La comissió negociadora quedarà vàlidament constituïda quan els sindicats, federacions o confederacions i les associacions empresarials a què es refereix l'article anterior representen com a mínim, respectivament, la majoria absoluta dels membres dels comitès d'empresa i delegats de personal, si és el cas, i empresaris/empresàries que ocupen a la majoria del personal treballador afectat pel conveni.

En aquells sectors en els quals no existisquen òrgans de representació dels treballadors i de les treballadores, s'entendrà vàlidament constituïda la comissió negociadora quan aquesta estiga integrada per les organitzacions sindicals que ostenten la condició de més representatives en l'àmbit estatal o de comunitat autònoma.»

En aquells sectors en els quals no existisquen associacions empresarials que compten amb la representativitat suficient, s'entendrà vàlidament constituïda la comissió negociadora quan aquesta estiga integrada per les organitzacions empresarials estatals o autonòmiques esmentades en el paràgraf segon de l'article 87.3.c...».

D'acord amb els Estatuts de l'Associació de Propietaris i Propietàries i Comunitats de Propietaris i Propietàries de les Províncies de València i Castelló, que és l'única associació signant del conveni ara impugnat, en concret segons el seu article 7, «Podran formar part de l'Associació tots els propietaris/propietàries de finques urbanes, siguin persones físiques o jurídiques, així com les comunitats de propietaris i propietàries sotmeses al règim de propietat horitzontal, representades pel seu president com a representant legal i que lliurement i voluntàriament tinguen interès en el desenvolupament de les finalitats de l'Associació. «A la vista d'aquest precepte, com indica la part demandant, aquesta associació no podia representar les empreses que contracten amb les comunitats de propietaris i propietàries en règim d'externalització perquè aquestes empreses externes no són propietàries de finques urbanes ni comunitats de propietaris i propietàries, i mancava per tant de legitimitat per a negociar el conveni i en concret la revisió recollida en aquest sobre l'afectació funcional d'aquest que es recull en el seu article 2 i que com hem indicat anteriorment sí que afecta directament aquestes empreses diferents de les comunitats de propietaris i propietàries que presten serveis per a aquestes. D'altra banda, d'acord amb el relat fàctic, aquesta associació compta amb 45 empreses associades que en total compten amb 46 treballadors/tr treballadores i no obstant això d'acord amb les dades que consten en el Registre de convenis col·lectius i que no ha sigut desvirtuat en cap forma per la part demandada, respecte del personal treballador afectat per aquest conveni, es fa constar que són en total 1.900 les persones treballadores afectades, 1.450 a la província de València i 450 a Castelló i a partir d'aquesta dada s'adverteix com a tal associació empresarial no comptava en tot cas amb legitimitat per a negociar i subscriure aquest conveni per la part empresarial, ja que els seus associats i associades no representarien el deu per cent del personal treballador afectat encara que s'entenguera que comptaren amb el deu per cent dels empresaris i empresàries afectats, i tampoc donarien ocupació per descomptat al 15 % del personal treballador afectat. Tampoc consta que es tracte d'una associació empresarial d'àmbit estatal o de comunitat autònoma i que per això li poguera ser aplicable la previsió de l'article 87-3 c) paràgraf segon. La conclusió a la vista d'això és que la part actora ha assumit de manera convenient la càrrega de la prova que li incumbia amb vista a acreditar la seua afirmació que el conveni per ella impugnat ha sigut negociat per subjectes que manquen de la preceptiva legitimitat. La sentència del Tribunal Suprem de 25 maig 2006 (recurs de cassació núm. 20/2005 [RJ 2006, 3791]) ha dit que «la intervenció de l'autoritat laboral, a qui correspon el control mediat o indirecte sobre la seua legalitat, els dota d'una aparença de validesa sols desvirtuable per prova a càrrec de qui ho impugna (sentència d'aquesta Sala de 5 d'octubre de 1995, R. 1538/1992 [RJ 1995, 8667], dictada pel ple d'aquesta, ratificada, entre altres, en les de 14 de febrer de 1996, R. 3173/1995 [RJ 1996, 1017], 15 de març de 1999, R. 1089/98 [RJ 1999, 2917], i 25 de gener de 2001, R. 1432/00 [RJ 2001, 2065]). Però també ha deixat establert la jurisprudència que l'admissió d'aparença de validesa d'un conveni per part de l'Administració laboral «no resulta conclouent, es tracta d'un criteri interpretatiu de l'Administració que no és vinculant per als òrgans judicials» (sentència del Tribunal Suprem de 2 de desembre 1996, Recurs de Cassació núm. 1149/1996 [RJ 1996, 8991]). I en aquest cas, aquesta aparença de validesa ha quedat prou enervada. D'altra banda, el principi general de l'article 83.1 de l'ET a partir del

En relación a la constitución de la comisión negociadora, indica el artículo 88-2 ET que «La comisión negociadora quedará válidamente constituida cuando los sindicatos, federaciones o confederaciones y las asociaciones empresariales a que se refiere el artículo anterior representen como mínimo, respectivamente, a la mayoría absoluta de los miembros de los comités de empresa y delegados de personal, en su caso, y a empresarios que ocupen a la mayoría de los trabajadores afectados por el convenio.

En aquellos sectores en los que no existan órganos de representación de los trabajadores, se entenderá válidamente constituida la comisión negociadora cuando la misma esté integrada por las organizaciones sindicales que ostenten la condición de más representativas en el ámbito estatal o de comunidad autónoma.»

En aquellos sectores en los que no existan asociaciones empresariales que cuenten con la suficiente representatividad, se entenderá válidamente constituida la comisión negociadora cuando la misma esté integrada por las organizaciones empresariales estatales o autonómicas referidas en el párrafo segundo del artículo 87.3.c...».

De acuerdo con los Estatutos de la Asociación de Propietarios y Comunidades de propietarios de las provincias de Valencia y Castellón, que es la única Asociación firmante del Convenio ahora impugnado, en concreto según su artículo 7, «Podrán formar parte de la Asociación todos los propietarios de Fincas Urbanas ya sean personas físicas o jurídicas, así como las Comunidades de propietarios sometidas al régimen de propiedad horizontal, representadas por su presidente como legal representante y que libre y voluntariamente tengan interés en el desarrollo de los fines de la Asociación. «A la vista de dicho precepto, como indica la parte demandante, dicha Asociación no podía representar a las empresas que contratan con las comunidades de propietarios en régimen de externalización pues tales empresas externas no son propietarios de Fincas Urbanas ni Comunidades de propietarios, y carecía por lo tanto de legitimidad para negociar el Convenio y en concreto la previsión recogida en el mismo sobre la afectación funcional del mismo que se recoge en su artículo 2 y que como hemos indicado anteriormente sí afecta directamente a esas empresas distintas de las Comunidades de propietarios que prestan servicios para las mismas. Por otro lado, de acuerdo con el relato fáctico, dicha Asociación cuenta con 45 empresas asociadas que en total cuentan con 46 trabajadores y sin embargo de acuerdo con los datos que constan en el Registro de Convenios colectivos y que no ha sido desvirtuado en forma alguna por la parte demandada, respecto de los trabajadores afectados por este convenio, se hace constar que son en total 1900 los trabajadores afectados, 1450 en la provincia de Valencia y 450 en Castellón y a partir de tal dato se advierte como tal Asociación empresarial no contaba en todo caso con legitimidad para negociar y suscribir este convenio por la parte empresarial, ya que sus asociados no representarían el diez por ciento de los trabajadores afectados aun cuando se entendiera que contarán con el diez por ciento de los empresarios afectados, y tampoco darían ocupación desde luego al 15 % de los trabajadores afectados. Tampoco consta que se trate de una asociación empresarial de ámbito estatal o de Comunidad Autónoma y que por ello le pudiera ser de aplicación la previsión del artículo 87-3 c) párrafo segundo. La conclusión a la vista de ello es que la parte actora ha asumido de forma conveniente la carga de la prueba que le incumbía en orden a acreditar su afirmación de que el convenio por ella impugnado ha sido negociado por sujetos que carecen de la preceptiva legitimación. La sentencia del Tribunal Supremo de 25 mayo 2006 (recurso de casación núm. 20/2005 [RJ 2006, 3791]) ha dicho que «la intervención de la autoridad laboral, a quien corresponde el control mediato o indirecto sobre su legalidad, les dota de una apariencia de validez solo desvirtuable por prueba a cargo de quien lo impugna (sentencia de esta Sala de 5 de octubre de 1995, R. 1538/1992 [RJ 1995, 8667]), dictada por el pleno de la misma, ratificada, entre otras, en las de 14 de febrero de 1996, R. 3173/1995 [RJ 1996, 1017] , 15 de marzo de 1999, R. 1089/98 [RJ 1999, 2917] , y 25 de enero de 2001, R. 1432/00 [RJ 2001, 2065]) ». Pero también ha dejado establecido la jurisprudencia, que la admisión de apariencia de validez de un convenio por parte de la Administración laboral «no resulta concluyente, se trata de un criterio interpretativo de la Administración que no es vinculante para los órganos judiciales» (sentencia del Tribunal Supremo de 2 diciembre 1996, Recurso de Casación núm. 1149/1996 [RJ 1996, 8991]). Y en este caso tal apariencia de validez ha quedado suficientemente enervada. Por otro lado el principio gene-

qual les parts acordaren l'àmbit d'aplicació dels convenis col·lectius no és absolut, i els correspon acreditar les legitimacions exigides pels articles 87, 88 i 89 de l'ET, i malgrat ser certa la presumpció de legitimitat de l'associació empresarial demandada, atorgada pel reconeixement mutu de la contrapart en constituir-se la comissió negociadora, la part actora entenem que ha aportat prova suficient a fi de desvirtuar aquesta presumpció de legitimitat que s'acredita no l'ostentava l'Associació patronal demandada per a poder subscriure el I Conveni col·lectiu d'empleats i empleades de finques urbanes de València i Castelló. Aquesta falta de legitimitat d'un dels subjectes negociadors comporta una conculcació de la legalitat vigent a la qual ha de subjectar-se la norma col·lectiva perquè pugui gaudir del caràcter de conveni estatutari, que porta a la sala a estimar la demanda presentada i a declarar la nul·litat d'aquest conveni com a aquesta norma de caràcter estatutari per no complir-se les regles de legitimitat abans exposades, i això sense perjudici del valor extraestatutari que té per als subjectes signants d'aquest.

Vistos els articles indicats i altres de general i pertinent aplicació,

Dispositiva

Estime la demanda d'impugnació de conveni col·lectiu entaulada per l'Associació d'Empresaris i Empresàries Multiserveis de la Comunitat Valenciana (AEEEM) contra l'Associació de Propietaris i Propietàries i Comunitats de Propietaris/Propietàries de les Províncies de València i Castelló, el sindicat UGT-PV, el sindicat CCOO-PV i la Confederació Intersindical Valenciana, havent intervingut el Ministeri Fiscal, i acordem declarar la nul·litat com a norma estatutària del I Conveni col·lectiu d'empleats i empleades de finques urbanes de València i Castelló per als anys 2018 a 2021, conveni que va ser publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* número 8347, de 26 de juliol de 2018.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i al Ministeri Fiscal, i feu-los saber que contra aquesta es pot interposar un recurs de cassació, que podrà preparar-se dins del termini dels cinc dies hàbils. No obstant això, si es notifica dins dels vint dies hàbils següents a l'alçament de la suspensió dels terminis processals, és a dir, fins al dia 3 de juliol de 2020 inclusivament, quedarà ampliat per un termini igual de cinc dies. El recurs podrà preparar-se, verbalment o per escrit dirigit a aquesta mateixa sala, i s'indica que qui no tinga la condició de treballador, no siga beneficiari del sistema públic de la Seguretat Social o no tinga reconegut el dret d'assistència jurídica gratuïta, haurà de depositar la quantitat de 600,00 € en el compte que la Secretaria d'aquesta sala té obert en el Banco de Santander, compte: 4545 0000 35 0032 19, o per transferència al compte centralitzat següent: ES55 0049 3569 9200 05001274, i haurà d'afegir a continuació en la casella «concepte» les dades assenyalades per a l'ingrés en metàl·lic. Així mateix, en cas d'existir condemna dinerària, haurà d'efectuar en el mateix termini la consignació corresponent en aquest compte, indicant la clau 66 en lloc de la clau 35. Transcorregut el termini indicat, sense preparar-se recurs, aquesta sentència serà ferma.

Així ho acorde i signe.

Publicació. València, 23 de juny de 2020.

La sentència anterior ha sigut llegida en la data assenyalada per la magistrada ponent en audiència pública. Com a lletrada de l'Administració de justícia, en done fe.

València, 23 de juny de 2020.– La lletrada de l'Administració de justícia: Virginia Moreno Herrero.

ral del artículo 83.1 del ET a partir del cual las partes acordaran el ámbito de aplicación de los convenios colectivos no es absoluto, correspondiéndoles acreditar las legitimaciones exigidas por los artículos 87, 88 y 89 del ET y pese a ser cierta la presunción de legitimidad de la Asociación empresarial demandada, otorgada por el reconocimiento mutuo de la contraparte al constituirse la comisión negociadora, la parte actora entendemos que ha aportado prueba suficiente a fin de desvirtuar tal presunción de legitimidad que se acredita no la ostentaba la Asociación patronal demandada para poder suscribir el I Convenio colectivo de Empleados de Fincas Urbanas de Valencia y Castellón. Esa falta de legitimación de uno de los sujetos negociadores, conlleva una conculcación de la legalidad vigente a la que debe sujetarse la norma colectiva para que pueda gozar del carácter de convenio estatutario, que lleva a la Sala a estimar la demanda presentada y a declarar la nulidad de dicho Convenio como tal norma de carácter estatutario por no cumplirse las reglas de legitimidad antes expuestas, y ello sin perjuicio del valor extra estatutario que tiene para los sujetos firmantes del mismo.

Vistos los artículos citados y demás de general y pertinente aplicación,

Fallo

Que estimando la demanda de Impugnación de Convenio Colectivo entablada por la Asociación de Empresarios y Empresarias Multiserveis de la Comunidad Valenciana (AEEEM) frente a la Asociación de propietarios y Comunidades de Propietarios de las Provincias de Valencia y Castellón, el Sindicato UGT PV, el Sindicato CC.OO PV y la Confederación Intersindical Valenciana, habiendo intervenido el Ministerio Fiscal, acordamos declarar la nulidad como norma estatutaria del I Convenio colectivo de Empleados/as de Fincas Urbanas de Valencia y Castellón para los años 2018 a 2021, convenio que fue publicado en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* núm. 8347, de 26.07.2018.

Notifíquese la presente resolución a las partes y al Ministerio Fiscal, indicando que contra la misma cabe recurso de Casación, que podrá prepararse dentro del plazo de los cinco días hábiles. Ello no obstante, si se notifica dentro de los veinte días hábiles siguientes al levantamiento de la suspensión de los plazos procesales, es decir, hasta el día 3 de julio de 2020 inclusive, quedará ampliado por un plazo igual de cinco días. El recurso podrá prepararse, verbalmente o por escrito dirigido a esta misma Sala, indicando que quien no tenga la condición de trabajador, no sea beneficiario del sistema público de la Seguridad Social o no tenga reconocido el derecho de asistencia jurídica gratuita, deberá depositar la cantidad de 600'00 € en la cuenta que la Secretaría de esta Sala tiene abierta en el Banco de Santander, cuenta: 4545 0000 35 0032 19, o por transferencia a la cuenta centralizada siguiente: ES55 0049 3569 9200 05001274, añadiendo a continuación en la casilla «concepto» los datos señalados para el ingreso en metálico. Asimismo, de existir condena dineraria, deberá efectuar en el mismo plazo la consignación correspondiente en dicha cuenta, indicando la clave 66 en lugar de la clave 35. Transcurrido el término indicado, sin prepararse recurso, la presente sentencia será firme.

Así se acuerda y firma.

Publicación. En Valencia, a veintitrés de junio de dos mil veinte.

En la fecha señalada ha sido leída la anterior sentencia por el/la magistrado/a ponente en audiencia pública, de lo que yo, la letrada de la Administración de justicia, doy fe.

València, 23 de junio de 2020.– La letrada de la Administración de justicia: Virginia Moreno Herrero.